

Zin om mee met amfibieën het sop in te gaan?

Je mag gerust van een gespreide drukte spreken dit voorjaar bij de voorjaars trek van gewone padden. Het leek een kwakkelwinter te zullen worden toen ineens begin februari de diepvries open ging. Na de dooi was er niet dadelijk de rush naar de poelen, en verschillende voorspelde topdagen bleven ondermaats wat de trekdrift betrof. Mogelijk kan de wintersterfte zoals beschreven in het vorige nummer hier mee de oorzaak van zijn. We kregen een nogal uitgesmeerd trekpatroon te zien, wat we in een volgend nummer met meer gedetailleerd cijfermateriaal willen illustreren. Op enkele tot dusver succesvolle vijvers op het controletraject misten we op het afzetmoment de lange eiersnoeren van gewone padden, en ontsnapten ook de massieve eierklompen van bruine kikkers aan onze aandacht. Benieuwd als dit elders ook het geval was.

Dit was zeker zo bij de zeer druk bijgewoonde paddenoverzetwandeling in de buurt van het Sterrebos op 21 maart. Alleen... telden we veel meer deelnemers dan migrerende padden en salamanders langs de Regenbeek in Rumbeke en in beide kwadrantvijvers bij het kasteel. Nagenoeg 90 vooral jonge deelnemers stroomden toe in de gemeenteschool De Vlieger voor een korte presentatie. Daarna gingen we in een lange sliert op stap. Dik een uur later was het opnieuw drummen rond ons drukbezocht standje met levende salamanders, padden, bruine kikkers en paddensnoeren, die van dichtbij bekeken werden. Dank ook voor het afsluitend drankje dat de gemeente ons aanbood en vergeten we zeker alle medewerkers niet voor het succesvolle verloop.

De volgende morgen werden we thuis zeer aangenaam verrast toen we in de grote emmer met beide bruine kikkers een pas afgezet legsel vonden. Niemand die de avond voordien in de gaten had dat het om een stel op vrijersvoeten ging...

21 april: poelendag

Vlakbij de Koortskapelpoel waren tegen 9 uur al een heel stel JNM'ers verzameld toe we met onze infostand arriveerden. Met dubbel zoveel helpende handen waren tent en infostandje snel opgezet. Daaromheen drumden vooral de piepers, de jongste JNM'ers, samen rond de schalen met salamanders en waterkriebelbeestjes. Of hoe aaibaar ook koudbloedige dieren kunnen zijn. Voor de rest van de ploeg ging het deels het sop in. Soms met een touw om het middel om overeind te blijven kon de dregoperatie starten. Wegens het hoge waterpeil slaagden we er enkel in om hooguit 5 meter ver vanaf de oever alle troep weg te sleuren. Het nog erg frisse water was niet te diep voor JNM'er Ward die er behalve doornatte kleren ook een verzopen GSM aan overhield. Maar hij had de paddendikkopjes toch van erg dichtbij kunnen bekijken...

Het blijft pijnlijk dat, na een grondige opruim twee jaar geleden, deze vijver nog steeds als dumpplaats beschouwd wordt voor onder meer gedemonteerde fietsen. Anderzijds viel het op dat er veel minder tuinafval lag, maar toch. Ondertussen werd met de werkgroep en de stedelijke milieu- en groendienst afgesproken om dit voorjaar nog rond de poel met knotwilgen een kastanjeomheining te plaatsen. Een infobord moet fietsers en wandelaars attent maken op het belang van dit natuurstekje midden de bebouwde omgeving.

's Namiddag verzamelden we in Ter Kerst voor het slotmoment. Heel wat vrijwilligers uit de regio van het Stadslandschap waren er bij om te komen scheppen of toekijken. Wat uit de sterk verlande vijver vlakbij de hoeve kwam was geen opschepper: niet een spoortje van pad noch salamander, en met ongewervelde waterbeestjes zat het ook niet mee. Grondig uitdiepen is hier de boodschap, waarmee tegelijk zomerdroogte vermeden wordt. Toen ook de regen er zich mee kwam moeien, zochten we niet tegen onze zin andere nattigheid in het cafeteria op. Alleszins dank voor het rondje van het West-Vlaamse Hart en natuurlijk het zeer welkome vrijwilligerswerk bij de overzetacties!

Tekst en foto's: Piet Desmet

